

פירוש חדש על שולחן ערוך חלק אורח חיים

משנה בלולה

מאת מרן בעל ספר הקדוש

חפץ יין

ולדוגמא נדפס כאן עמוד אחד מהספר כדי שכל

אחד ואחד יראה חשיבותו

הלכות מגילה סימן תרצה

באר הגולם

ב "חייב איניש לבסומי בפוריא [מעט] עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי: הגה וי"א דאין לריך להשתכר כ"כ אלא (א) ישתה יותר מלימודו (כל צו) (ר) וישן ומתוך שיסן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי (מהרי"ל) ואחד המרצה וא' הממטיט ובלצד שיכוין לצו לשמים * ואין להתענות צפורים

שקרי היטב
(ה) וישן מלאחי כתוב בשם הבית פרעה שאף אם חלם ההבדל בין ארור המן לברוך מרדכי אין זה קרוי דיעה וי"א ידי חובתו דאל"כ יהיו אלקי אלפי תלמידי חכמים יתרים בעולם אך קשה כי מיי יומר שכולם חולמים בענין הלימוד וי"ע:
הפרי מורקב מפקפק בזה וז"ל כל זה היה צימיהם כשהיו חזק אבל צמנינו שאין לנו יין חזק כל כך יכול להשתכר כי אין חשש שיחכם מתוך שכרותו ועיניו רואות שכן הוא ושומר פתאים ה' עכ"ל:

ביעור הלכה
* ואין להתענות וכו'. ולענין ההלכה מיי שראה להתענות צפורים בודאי כבר י"א ידי חובת השכרות כי ההבדל בין פורים ליום טוב הוא כמה פעמים יותר גדול מההבדל בין ארור המן לברוך מרדכי:

משנה בלולה
(א) ישתה יותר מלימודו וישן. עי' בשו"ת בעל החלומות וז"ל אבל (א) בליל שבת פ' זכור נוהגין איפכא דהיינו שילמוד יותר משתיתו ולא ישן עכ"ל. ולי נראה דעל סמך זה נהגו תלמידי ישיבת (ב) אור ראובן וכל הגלויים עליהם להיות ערים כל הלילה וללמוד כל מסכת מגילה. וכבר כתבו על הליון צפרוזדור סמך לזה מדברי חז"ל על הפסוק ויצא עמלק (ג) (הפסק) וילחם עם (הפסק) ישראל צרפידים שדרשו מאי לשון רפידים רבי יהושע אומר שריפו עלמני מדברי תורה וגם (ד) יש רמז לד' אותיות של שם עמלק בשם של הד' פרקים של מסכת מגילה (עי"ש). ולכן עוצ וכוון לכל בני תורה וגם כל האוהבים לעשות (ה) תחבולות הנקראים שטי"ק צימיהם שלפני פורים לזרז את עלמם למנהג זו ולמנות עמהם ולעסוק בתורת ה' בהתלהבות ובחבורת בני ישיבה בשבת קודש זה כל הלילה עד האשמורת ולהתפלל כותיקין להיות נכונים לקרות פרשת זכור צרגע ראשון שאפשר ועי"ז ימחק שמו של עמלק ויהיה שם ה' שלם וכסאו שלם ויקרב (ו) היום שישא ה' גם לקבץ גלויחתינו ויטעינו בצבולינו ויצנה בית מקדשינו על ידי משיח לדקינו צמברה צימניו אמון:

שער האשפות
(א) כבר דחו דבריו כל בעלי שכל: (ב) שהיה נקרא צימניו רודינסקיים צימי קדם: (ג) ענין ההפסק הוא שלא יהיו ג' תיבות רזופות ויצא לידי שאלות שירטוט וגניזה: (ד) וכבר פקפקו על הרמז לומר שלרמז צימניו לריך להיות כל א' מהד' אותיות תחילת שם הפרק אבל לפע"ד זה קושיה הודינסקיים: (ה) עי' בספרי קבלה שצחודש אדר ממליכין את הק' צמילת לחוק: (ו) אין זה לומר שמי שאינו נוהג כזה ירחק הגאולה ח"ו רק שלא עשה דבר זה לקרבה: